

COLLABORATIVE CONSUMPTION I LES INFRAESTRUCTURES DE DADES ESPACIALS

Compartir, reutilitzar, col·laborar, cooperar El significat pràctic d'aquest grup de paraules, que en el nostre vocabulari expressen una mateixa idea, va lligat, avui més que mai, als conceptes d'estalvi, eficiència i, potser també, supervivència...

No fa masses anys el terme "rellogat" era conegut, i representava la situació d'algú que comparteix habitatge amb altres, usualment els propietaris. El terme "cooperativa de compres", més lligat a l'organització (empresa, associació, ..) que a l'individu també era força freqüent en el vocabulari de l'època, representava disposar de la força de l'agrupació per a obtenir millors condicions o estalviar despeses generals, etc. El terme "au pair", aplicat a varis activitats diferents, implicava un intercanvi de serveis, i així tant d'altres, alguns potser ja oblidats, que eren usuals en una època de precarietats i economia de subsistència .

Els americans, que de gairebé tot en fan una disciplina, han convertit totes aquestes accions tradicionals (rellogar, prestar, compartir béns, intercanviar bens o serveis, agrupar esforços...) en un nou moviment que anomenen "collaborative consumption" (més o menys traduït com a "Consum Col·laboratiu"), en el que a més s'hi afegeix altres tipus més novedosos de compartició, com el bicycling, el car sharing, els clubs de compra, les web de subhastes, e tc. I ho justifiquen en la mesura que a solucions tradicionals s'hi apliquen tecnologies noves, en aquest cas les tecnologies de xarxa. Resultats: una societat més respectuosa amb el medi ambient, menys consumista i en definitiva, més adaptada als nous temps. I els demés, per suposat , a seguir les modes. I s'insisteix en que aquesta tendència ha de millorar també els serveis públics. Vegeu les webs: <http://www.collaborativeconsumption.com>, http://www.publicservice.co.uk/feature_story.asp?id=15459

Pensant en paral·lismes entre les propostes que es presenten per part dels promotors i defensors de la idea del *collaborative consumption* i el que podem fer en el nostre àmbit, (des d'una visió totalment condicionada, ho reconec, pel meu àmbit professional i d'experiència actual), se m'ocorre que, entre altres moltes coses, projectes, iniciatives, activitats, polítiques i estratègies que de ben segur es basen en similars pensaments, hi tenen un lloc les **Infraestructures de Dades Espacials**, pensades precisament, per crear les condicions adequades per fer possible el conèixer, compartir, i (re) utilitzar una part importantíssima dels actius de les administracions públiques, com son les dades territorials georeferenciades. Vegeu en aquest cas <http://www.geoportal-idec.cat>. Hi ha molt a fer però ja a dia d'avui molts dels seus recursos, que han aportat i continuen aportant uns centenars de proveïdors públics de dades, son plenament accessibles per tercers, usuaris públics o privats. Potser un toc d'imaginació ens portaria a incloure com a candidats a aportar dades / experiències, als ciutadans que voluntàriament poden col·laborar amb les seves administracions ajudant a descobrir què és el que no funciona, incidències, errors, etc. , Tot arribarà. De moment, sí podem afirmar que en una petita part, ja fa temps que a Catalunya es fomenta i es materialitza el *collaborative consumption* en les administracions públiques.

Jordi Guimet

Responsable del Centre de Suport de la Infraestructura de Dades Espacials de Catalunya.
Institut Cartogràfic de Catalunya.